

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1./ S. P. T.**, M.B.,
2./ D., s.r.o., B., *obaja zastúpení advokátom JUDr. E. K., K.*, proti odporcovi: **Daňový úrad
Kráľovský Chlmec, Mierová č. 2, Kráľovský Chlmec**, *zastúpený Obchodnou spoločnosťou
M. & P. B.* v konaní o návrhu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, vedenej na
Krajskom súde v Košiciach pod č.k. 7S/13894/2010 o vylúčení predsedu senátu JUDr. J. K.
z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7S/13894/2010, takto

r o z h o d o l :

Sudca Krajského súdu v Košiciach JUDr. J. K. **n i e j e v y l ú č e n ý**
z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 7S/13894/2010 na Krajskom súde
v Košiciach.

O d ô v o d n e n i e

V konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/13894/2010
písomným podaním zo dňa 22.2.2011 vzniesol žalovaný námietku zaujatosti voči sudcovi
Krajského súdu v Košiciach a predsedovi senátu JUDr. J. K. z toho dôvodu, že sudca mal
nadštandardné priateľské vzťahy s právnym zástupcom navrhovateľov. Túto informáciu sa
odporca dozvedel pred dvoma dňami a má závažné pochybnosti o tom, že táto skutočnosť môže
mať vplyv na nezávislé zhodnotenie skutkového a právneho stavu v predmetnom konaní
a v konečnom dôsledku na objektivnosť a správnosť rozhodnutia sudcu.

Žiadne iné okolnosti ani dôkazy ohľadne svojho tvrdenia odporca, ktorý podal námietku
zaujatosti prostredníctvom právneho zástupcu neuviedol.

K námietke zaujatosti sa vyjadril JUDr. J. K., ktorý vo veci koná ako predseda senátu. Uviedol, že advokáta JUDr. E. K., zástupcu navrhovateľa pozná iba z jeho účasti ako advokáta v súdnych konaniach, v ktorom bol činný ako predseda senátu, resp. člen senátu. S menovaným nie je v žiadnom priateľskom vzťahu a nemá s ním žiadne kontakty s výnimkou profesionálneho kontraktu sudca – zástupca účastníka súdneho konania. Poukázal na to, že odporca svoje tvrdenie nijako nešpecifikoval a neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Košiciach (§16 ods. 1 OSP) posudzoval opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 OSP, podľa ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom § 14 ods.1 OSP je prispieť k správne mu prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom konania alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný stav sudcu a to buď:

- 1.) k veci (t.j. taký vzťah, keď sudca má osobný záujem na určitom výsledku konania)
- 2.) k účastníkom konania (o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého, alebo iného blízkeho rodinného alebo osobného vzťahu)
- 3.) k zástupcom účastníka konania.

Z ustanovenia § 30 zákona 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato, dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanej veci, účastníkom konania a k ich zástupcom vecný a profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci v súdnom konaní je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdництва.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdництва má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopností ovládať nie len svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pochybnosť o jeho nezaujatosti. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a k účastníkom konania je tiež schopnosť vyrovnat' sa vnútorne so situáciou, že niektorého z účastníkov pozná, aj takáto jeho schopnosť je totiž neoddeliteľnou súčasťou spôsobilosti vykonávať funkciu sudcu.

Nestrannosť sudcu je predovšetkým subjektívnou psychickou kategóriou, vyjadrujúcou vnútorný psychický stav sudcu prejednávajúceho vec v širšom zmysle, o ktorej je relatívne presne schopný referovať len sudca sám. Za objektívne však nemožno považovať iba ako sa nestrannosť subjektívne javí vonkajšiemu pozorovateľovi, ale to, či reálne existujú objektívne okolnosti, ktoré by mohli objektívne viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

Vylúčenie sudcu z pojednávania a rozhodovania veci nemusí byť založené na skutočne preukázanej zaujatosti, ale je postačujúce, ak možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Subjektívne hľadisko účastníka konania môže byť podnetom k takémuto preskúmvaniu zaujatosti, rozhodovanie o tejto otázke sa však musí uskutočniť výlučne z hľadiska objektívneho. To znamená, že otázka zaujatosti nemusí byť ustálená absolútnou istotou. Pri jej posudzovaní nie je možné zohľadňovať len subjektívne pocity osôb zúčastnených na konaní, ale aj právny rozbor skutočností, ktoré k týmto pochybnostiam účastníka konania vedú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie o návrhu účastníka založil na vzájomnej korelácii hľadísk teórie zdania (tak subjektívneho ako aj objektívneho hľadiska). V súlade s judikatúrou ESLP, Ústavného súdu SR ako aj výkladom uvedeným vyššie dospel k záveru, že v prípade namietaného sudcu JUDr. J. K., nemožno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti, ktorá by bola relevantná v zmysle § 14 ods. 1 OSP. Zo spisu, ani z podania odporcu žiadna taká skutočnosť, pre ktorú by mohla vzniknúť pochybnosť o jeho nezaujatosti, nevyplýva. Za danej situácie podľa názoru najvyššieho súdu neexistuje žiadny dôvod objektívnej povahy, so zreteľom na ktorý by mohla vzniknúť pochybnosť o tom, že namietaný sudca voči účastníkom konania postupoval nezaujato, neutrálne, že mu prizná rovnaké možnosti na uplatnenie všetkých práv účastníka konania, a že vec objektívne

podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia posúdi so zreteľom na všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie.

Preto rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. marca 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková